

Per responsabilitat pedagògica: anem a les vagues

written by Lluita Internacionalista | 18 de maig de 2022

En els currículums educatius i en les programacions s'hi indica que l'avaluació a l'alumnat ha de tenir caràcter continuat al llarg de tot el curs, i en la Llei d'Educació de Catalunya s'hi explicita que hauria de ser el 6% del PIB el pressupost que caldria destinar a la partida d'educació. Que la inversió real no arribi ni tan sols a la meitat del que diu la mateixa LEC té un efecte en la manera com realment s'avalua l'alumnat i, de forma evident, en la resta de tasques dels i de les treballadores de l'educació pública. Hem passat més de deu anys suplint la manca de recursos amb l'augment de la dedicació i l'esforç, responent a la responsabilitat que exigeix la nostra feina.

La convocatòria de vagues d'aquest mes de març ha generat un canvi i ha fet adonar-nos col·lectivament que suplir la manca de recursos amb la bona voluntat, és un gran error, un parany. Les condicions humanes i materials necessàries no es poden substituir amb sobreesforços ni, tal com ens han volgut fer creure, amb projectes d'innovació pedagògica que mai van acompanyats dels recursos necessaris.

Encara no tinc clar si el fet que en González Cambray hagi esdevingut el conseller d'aquesta legislatura ha estat una desgràcia o una sort per a l'educació pública. Segurament això dependrà de com acabi aquesta lluita. Ja fa molts anys que van començar a retallar i tots els governs de torn han continuat finançant escoles privades, elitistes i segregadores de l'Opus Dei, mentre la pública ha patit la reducció de grups i conseqüentment les sobre-ràtios. El mateix president Aragonès, abans de ser president, va impulsar una llei que hagués implicat un salt sense precedents en la privatització dels serveis públics. És a dir, el desmantellament de l'educació

pública l'estem patint des de fa molt més temps que no pas al Cambray. Però ha estat aquest conseller qui ens ha agraït el nostre sobreesforç amb menyspreu i imposicions. I ha estat ell qui, amb la seva prepotència, ha fet vessar el got.

El conseller d'educació, en anunciar-se les convocatòries de 5 dies de vaga, va activar tota l'artilleria mediàtica per fer creure la societat que només ens queixàvem per les vacances. Per sort, les vagues convocades han socialitzat el conflicte i cada cop més gent sap que estem lluitant per revertir més de deu anys de retallades. Però cal explicar i estendre també que estem en un moment clau. O les revertim o encara anirem a pitjor: a molts centres es vol aplicar una retallada de la plantilla docent el pròxim curs (ja s'ha comunicat que no es volen renovar les places dels reforços Covid). I, si no ho evitem, podem estar davant de la fi de la immersió lingüística, tant per la sentència del TSJC, com per la modificació de la llei de política lingüística que volen aprovar ERC, PSC i Comuns i que pot ser encara més letal per al català que la mateixa sentència del 25%.

Ens diuen que no hi ha temps ni diners per dur a terme el retorn a l'horari lectiu anterior a les retallades a totes les etapes per al pròxim curs. Però alhora imposen a correu un avançament de l'inici de curs que, si es fa com està plantejat, suposarà una important despesa addicional que anirà a parar a empreses privades en lloc de gestionar de manera directa el lleure educatiu (aquesta internalització de les companyes del lleure permetria que els diners que acaben en mans privades, anessin a millorar les seves condicions laborals, tan precàries avui dia). Justament, aquesta mesura recorda molt al que hagués suposat la Llei Aragonès. I posats a recordar: la vam aturar lluitant.

Els currículums educatius i les programacions també diuen que l'avaluació ha de ser significativa, ara «competencial» (allò que implica aquest terme dona per un altre debat), és a dir, que es valoren el saber fer aplicable a la pròpia realitat.

Paradoxalment el govern central i el de la Generalitat pretenien, amb l'aprovació de l'*Icetada*, sotmetre a les companyes interines, que han demostrat curs rere curs aquest competencialitat, a un procés d'oposicions injust que les podia deixar al carrer, ja que les situava en igualtat de condicions amb gent sense experiència.

Gràcies a les mobilitzacions tindrem un concurs de mèrits d'accés a la funció pública, que tot i que amb places insuficients i altres qüestions que continuen sent injustes i que continuarem lluitant fins al darrer minut per millorar. Però un concurs de mèrits que, després de (i a causa de) vàries vagues i una lluita incansable de moltes companyes interines i alguns sindicats, sí que serà possible. Es farà realitat allò que fa pocs mesos les administracions i altres sindicats (per raons que també donen per un altre debat) ens deien que era impossible.

Fins fa poques setmanes el Departament deia també que era impossible el retorn a l'horari lectiu anterior a les retallades per al curs 2022-2023. En canvi, després de les 5 vagues, utilitza aquesta reivindicació com a xantatge i l'ofereix només per a primària, amb l'intent de dividir les treballadores de l'educació pública. Fets com aquest mostren que les nostres reivindicacions sí que són plausibles, fins i tot per al pròxim curs. El retorn a l'horari lectiu previ a les retallades sí que és possible, així com ho seran altres reivindicacions si exercim la força de la vaga i de les mobilitzacions convocades.

Prou imposicions TORNEM A LA VAGA!

17/5

DE 8 A 10 H

25/5

TOT EL DIA

2/6

DE 8 A 10 H

9/6

TOT EL DIA

FP

**PÚBLICA
DE QUALITAT
EQUIPARACIÓ
SALARIAL JA**

**ASSUMPCIÓ DE LA
RESPONSABILITAT DEL
DEPARTAMENT D'EDUCACIÓ
EN LA DEFENSA DE LA
IMMERSIÓ LINGÜÍSTICA**

**RETIRADA
DEL NOU
CURRÍCULUM**

**REVERSIÓ DE
LES RETALLADES**

**ESTABILITZACIÓ
DEL PERSONAL
INTERÍ I LABORAL**

**SUPRESSIÓ DEL
DECRET PLANTILLES I DE
L'ORDRE DEL CALENDARI**

**#NegociacioRealJa
#CambrayDimissio
#VagaEducacio**

USTEC-STEs
IAC

CCOO
educació

**INTER
SINDICAL**

is
Professors
de Secundària
(aspepc-sps)

UGT
EDUCACIÓ

CGT
Ensenyament

FEUSOC
Federació
d'Ensenyament

Estem al tercer trimestre i s'apropa l'avaluació final. La majoria de nosaltres segurament tenim la sensació de no haver

pogut avaluar ni (el que és molt més important) atendre el nostre alumnat com haguéssim volgut i com es mereix. Per això, i perquè som conscients que malauradament les avaluacions finals condicionen el futur dels i de les nostres alumnes, li donem especial importància. Però enguany, després de 5 vagues unitàries i històriques (i algunes 3 o 4 més entre les convocades per l'estabilització de les interines i el 8M) i, sobretot després de tornar a fer assemblees i dir-nos que no podem continuar així, som més conscients que mai que, si no ho hem pogut fer millor, és per la manca de recursos que patim. Justament per això, enguany, les proves finals més importants i les que més determinaran el futur educatiu del nostre alumnat són les vagues que tenim per davant. Sí, fer vaga suposa un sacrifici econòmic immediat a escala individual. Però si les fem col·lectivament, és a dir, si som prou treballadores qui les fem, les convertirem en la millor inversió possible des del punt de vista dels nostres drets laborals i, també i sobretot, des del vessant pedagògic.

Per responsabilitat docent, la tasca més important que tenim d'aquí al final d'aquest curs és convèncer el màxim de companys i companyes que ens hi juguem molt totes, que ens toca fer-ho possible a totes i que ho podem aconseguir: si pressionem amb prou forces, farem possible un increment de recursos significatiu que ens permetrà atendre millor al nostre alumnat ja des del pròxim curs. En el mateix sentit demanem el màxim suport a les famílies secundant les vagues i participant de les mobilitzacions convocades: perquè encara és igual de cert que «els i les nostres alumnes no en tenen la culpa». I precisament per això, ara que podem guanyar, també és més cert que mai que «millor més dies de vaga que més anys de retallades».

Dilluns 16 de maig de 2022

Pedro Mercadé ([@pedromercade](#)), docent al Prat i delegat de CGT Ensenyament ([@CGTEnsenyament](#))